

[Startside](#) > ... > [Domstolsprocedurer](#) > [Civilretlige Sager](#) > [Anerkendelse Og Fuldbyrkelse Af Retsafgørelser](#) [Sådan Fuldbyrdes En Dom](#) > [Sweden](#)

Sådan fuldbyrdes en dom

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrkelse i civil- og handelsretlige sager?

Sager om tvangsfuldbyrkelse ifølge loven om tvangsfuldbyrkelse

Fuldbyrkelse betyder, at en fuldbyrkelsesmyndighed bestemmer, at en afgørelse truffet af en domstol eller en anden instans gennemføres ved tvang. Oftest vedrører tvangsfuldbyrkelse en forpligtelse til at betale penge eller til at fraflytte en bolig. En anden form for tvangsfuldbyrkelse vedrører beslaglæggelse eller andre sikkerhedsforanstaltninger.

Tvangsfuldbyrkelse vedrørende en betalingsforpligtelse gennemføres i form af udlæg. Ved et udlæg kan ejendom, der tilhører skyldner, beslaglægges. Hvis en person er forpligtet til at fraflytte sin bolig, tager tvangsfuldbyrkelsen form af udsættelse. Derudover sker tvangsfuldbyrkelse normalt ved, at fuldbyrkelsesmyndigheden pålægger den person, mod hvem der anmodes om tvangsfuldbyrkelse, at gøre noget eller overholde et påbud/forbud eller anden type kendelse. Fuldbyrkelsesmyndigheden kan pålægge den pågældende en bøde.

Sager om tvangsfuldbyrkelse ifølge forældreloven

Tvangsfuldbyrkelse omfattet af forældreloven vedrører foranstaltninger om at gennemføre noget i praksis, der er baseret på en afgørelse eller aftale om forældremyndighed, bolig, kontakt med eller udlevering af børn. Den domstol, der træffer afgørelse om tvangsfuldbyrkelsen, kan idømme en bøde eller bestemme, at barnet skal hentes af politiet. De samme tvangsfuldbyrkelsesbestemmelser gælder, når udenlandske afgørelser fuldbyrdes efter Rådets forordning (EU) nr. 2019/1111 (Bruxelles II-forordningen), hvis tvangsfuldbyrkelsen vedrører barnet selv. Hvis tvangsfuldbyrkelsen vedrører barnets ejendom eller sagsomkostninger, finder gældsinddrivelsesloven anvendelse.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrkelse?

Tvangsfuldbyrkelse i henhold til tvangsfuldbyrkelsesloven foretages af fogedmyndigheden (*Kronofogdemyndigheden*). Fogedmyndigheden træffer derfor beslutning om f.eks. udlæg. En kronfoged har det overordnede juridiske ansvar for handlingen, mens den faktiske fuldbyrkelse normalt varetages af andre tjenestemænd.

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrkelse?

3.1 Proceduren

Sager om tvangsfuldbyrkelse ifølge loven om tvangsfuldbyrkelse

Gennemførelsen af en fuldbyrkelse forudsætter, at der foreligger en dom eller andet tvangsfuldbyrkelsesgrundlag.

Tvangsfuldbyrdelse kan baseres på følgende tvangsfuldbyrdesgrundlag:

- en dom, afgørelse eller beslutning
- et forlig, der er bekræftet af en domstol, eller en voldgiftsaftale, der er erklæret eksigibel af en domstol
- et godkendt afgørelse om pålæggelse af sanktion, en godkendt afgørelse om at pålægge en bøde eller et godkendt betalingspåbud
- en voldgiftskendelse eller afgørelse om at afvise voldgiftssagen
- et skriftligt tilsagn bevidnet af to personer om underholdsbidrag i henhold til ægteskabsloven (*äktenskapsbalken*) eller forældreloven (*föräldrabalken*)
- en afgørelse fra en administrativ myndighed, der omfatter en betalingsforpligtelse, forudsat at afgørelsen kan påklages
- en afgørelse fra en administrativ myndighed, der kan håndhæves efter specifikke bestemmelser
- et dokument, der kan håndhæves efter særlige bestemmelser
- fogedmyndighedens dom eller afgørelse vedrørende et betalingspåbud eller administrativ bistand samt europæiske betalingspåkrav, som fogedmyndigheden har erklæret for eksigible.

Når der foreligger et tvangsfuldbyrdesgrundlag, er der ikke behov for yderligere afgørelser truffet af en domstol eller anden kompetent myndighed med hensyn til den fuldbyrdelse, der skal iværksættes.

En betydelig del af fogedmyndighedens arbejde består i at indhente oplysninger om skyldners aktiver. Skyldner skal afgive oplysning om sine aktiver inden for den tidsfrist, der er fastsat af fogedmyndigheden, og under afhøring eller i et skema under strafansvar bekræfte, at de afgivne oplysninger er korrekte. Myndigheden kan også bestemme, at skyldner skal afgive disse oplysninger under bødestraf. Bøden pålægges af byretten efter anmodning fra fogedmyndigheden.

Begæring om fuldbyrdelse kan indgives mundtligt eller skriftligt. En mundtlig begæring forudsætter, at sagsøger (den person, der anmoder om tvangsfuldbyrdelse) giver møde for fogedmyndigheden.

Statens omkostninger ved tvangsfuldbyrdesessager (administrationsomkostninger) dækkes af tvangsfuldbyrdesgebyrer. Administrationsomkostningerne afholdes normalt, hvor dette er muligt, af sagsøgte (sagsøgers modpart), når tvangsfuldbyrdelsen gennemføres. Sagsøger er dog almindeligvis ansvarlig for omkostningerne over for staten. Der kan gives undtagelser fra reglen om sagsøgers ansvar, herunder for de fleste krav om underholdsbidrag og erstatning som følge af kriminalitet.

Den generelle regel er, at der betales en grundlæggende afgift for hvert tvangsfuldbyrdesgrundlag, der søges om fuldbyrdelse af. I en fuldbyrdesessag vedrørende et privatretligt krav er grundsatsen 600 SEK.

Andre omkostninger kan være forberedelsesafgift, salgsafgift og særlige afgifter.

Sager om tvangsfuldbyrdelse ifølge forældreloven

Tvangsfuldbyrdelse kan baseres på en afgørelse truffet af en almindelig domstol om forældremyndighed, bopæl, kontakt med eller udlevering af børn. Tvangsfuldbyrdelse kan også baseres på en skriftlig aftale om forældremyndighed, bopæl og kontakt mellem forældrene godkendt af socialudvalget. Udenlandske afgørelser kan også fuldbyrdes i Sverige, f.eks. en afgørelse, der kan fuldbyrdes i henhold til Bruxelles II-forordningen.

Tvangsfuldbyrdesafgørelser træffes af distriktsdomstolene. Begæringen om tvangsfuldbyrdelse indgives normalt til distriktsdomstolen på det sted, hvor barnet bor. Hvis barnet ikke er bosat i Sverige, skal begæringen indgives til byretten i Stockholm (*Stockholms tingsrätt*).

Begæringen kan f.eks. indgives af den forælder, som barnet skal flytte til eller have kontakt med.

Retten kan i behandlingen af sagen pålægge en ansat hos de sociale myndigheder at forsøge at overtale den person, der er ansvarlig for barnet, til frivilligt at gøre det, der er anført i afgørelsen eller aftalen. Hvis sagen haster, kan retten eller politiet beslutte, at der øjeblikkeligt skal tages hånd om barnet. Retten kan pålægge en tvangsbøde eller beslutte, at barnet skal afhentes af politiet for at sikre fuldbyrdelsen.

Den ene part kan blive pålagt at betale den anden parts omkostninger i fuldbyrdesessager efter forældreansvarsloven. En part, der har været årsag til, at der påløber udgifter ved afhentningen eller pasningen af barnet, kan pålægges at betale disse omkostninger til staten.

3.2 De vigtigste betingelser

Sager om tvangsfuldbyrdelse ifølge loven om tvangsfuldbyrdelse

I nogle tilfælde kan der være hindringer for tvangsfuldbyrdelse. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis fuldbyrdelsesgrundlaget er så vagt, at det ikke kan anvendes som grundlag for tvangsfuldbyrdelse.

Et andet scenarie kan være, at den person, der får påbudt at gøre noget ved en dom, har opfyldt sine forpligtelser i henhold til dommen, f.eks. til at betale et bestemt beløb.

Et andet tilfælde kunne være, at den person, der har fået påbudt at gøre noget, fremsætter et modkrav mod sagsøger. Modregning udgør en hindring for fuldbyrdelsen, hvis fogedmyndigheden finder, at modkravet er fremsat ved et gyldigt tvangsfuldbyrdelsesgrundlag eller er baseret på et skriftligt fordringsbevis, og betingelserne for modregning i øvrigt er opfyldt.

Hvis skyldner hævder, at et anliggende mellem parterne udgør en hindring for tvangsfuldbyrdelse, og denne indsigelse ikke forlods kan afvises, er der mulighed for, at fuldbyrdelsen ikke gennemføres. Et eksempel kan være indsigelser mod en forældelsesfrist.

Hvis et tvangsfuldbyrdelsesgrundlag ophæves af en domstol, skal fuldbyrdelsen straks bringes til ophør, hvis dette er muligt.

I nogle tilfælde kan retten også bestemme, at en igangværende tvangsfuldbyrdelsessag ikke må fortsættes (såkaldt inhibition).

Sager om tvangsfuldbyrdelse ifølge forældreloven

Udgangspunktet er, at det, der er fastsat i en afgørelse eller aftale, er til barnets bedste. Retten må ikke foretage en ny prøvelse af afgørelsen eller aftalen ved en fornyet behandling af fuldbyrdelsessagen, og det vigtigste alternativ er at nå frem til frivillig efterlevelse. Hvis der er behov for en tvangsforanstaltning, er idømmelse af en bøde den mest sandsynlige mulighed. Fysisk afhentning må kun anvendes som sidste udvej.

Der kan undertiden være hindringer for fuldbyrdelse, f.eks. hvis barnet er sygt.

Hvis barnet har nået en sådan alder og modenhed, at der bør tages hensyn til dets ønsker, kan tvangsfuldbyrdelse ikke ske mod barnets vilje, medmindre retten finder, at det bedst tjener barnets tarv.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdelsesskridt

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Sager om tvangsfuldbyrdelse ifølge loven om tvangsfuldbyrdelse

For at der skal kunne gøres udlæg i aktiver, skal visse betingelser være opfyldt. Aktiverne skal

- tilhøre skyldner
- kunne overdrages
- have en vis økonomisk værdi.

I princippet kan der gøres udlæg i enhver form for aktiver. Der kan gøres udlæg i både fast ejendom og løsøre.

Løsøre indebærer ikke blot personlige ejendele (f.eks. biler, både og andre effekter), men også aktiver (f.eks. banksaldi) og rettigheder af forskellig art (f.eks. brugsret eller andele af en afdød persons bo).

Der kan også gøres udlæg i løn, pension mv.

I nogle aktiver kan der ikke gøres udlæg. Dette gælder aktiver, som skyldner er den retmæssige ejer af, jf. nedenfor. Reglerne om genstande, der ikke kan gøres udlæg i, gælder normalt kun for fysiske personer. Aktiver, som skyldner er den retmæssige ejer af, er f.eks.

- tøj og andre genstande af rimelig værdi, som er til skyldners personlige brug
- møbler, husholdningsapparater og andet udstyr, der er nødvendigt i en husholdning
- værktøj og andet udstyr, der er nødvendigt for skyldners levebrød eller faglige uddannelse
- personlige ejendele såsom medaljer og sportstrophæer, der er af så stor personlig værdi for skyldner, at det ville være urimeligt at gøre udlæg i dem
- penge- og bankindeståender m.v., som med rimelighed er nødvendige for skyldnerens underhold indtil den forventede modtagelse af indtægter til dækning af dennes behov. Som regel varer denne periode højst én måned.

Aktiver kan også beskyttes mod udlæg i henhold til særlige bestemmelser. Dette gælder f.eks. erstatning.

Der kan kun gøres udlæg i den del af skyldners løn, som overstiger, hvad skyldner har brug for til sit eget og sin families ophold.

I den forbindelse har nogle fordringer forrang for andre. Et krav vedrørende underholdsbidrag eller erstatning på grund af kriminalitet har forrang frem for andre individuelle sager.

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Sager om tvangsfuldbyrdelse ifølge loven om tvangsfuldbyrdelse

Når der er gjort udlæg i aktiver, har skyldner ikke samme kontrol over dem som før. Skyldner kan ikke gøre brug af aktiverne til skade for sagsøger, f.eks. ved overdragelse eller på anden måde, medmindre fogedmyndigheden har tilladt det af særlige grunde efter høring af sagsøger.

Enhver, der ulovligt gør brug af beslaglagte aktiver, kan idømmes en straf.

En afgørelse om udlæg medfører prioriterede rettigheder til aktiverne.

I en tvangsfuldbyrdelsessag skal en tredjepart, inden for den tidsfrist, der er fastsat af fogedmyndigheden, oplyse, om der er en fordring eller et andet mellemværende mellem dem, der kan være af relevans for vurderingen af, i hvilket omfang skyldner har aktiver, hvori der kan gøres udlæg. Oplysningspligten gælder også for en tredjemand, som er i besiddelse af skyldners aktiver gennem f.eks. pant eller deponering. En bank skal således afgive oplysning om skyldners bankkonti, sikkerhedsboks eller andre aktiver i bankens varetægt. Skyldners familie og venner har også oplysningspligt.

Der kan mundtligt eller skriftligt kræves oplysninger fra tredjemand, og tredjemand kan om nødvendigt blive indkaldt til afhøring. Modsætter tredjemand sig dette, kan sanktionsmidlerne være en bøde eller frihedsberøvelse.

Aktiver, hvori der er gjort udlæg, skal øjeblikkelig tvangssælges af fogedmyndigheden. Tvangssalg sker som oftest ved offentlige auktioner, men kan undertiden være privat.

Beløb, der indkommer i fuldbyrdelsessager, skal indberettes og betales til sagsøger så hurtigt som muligt.

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Sager om tvangsfuldbyrdelse ifølge loven om tvangsfuldbyrdelse

Der er ingen tidsgrænse for gyldigheden af en afgørelse om udlæg. Lovgivningen forudsætter dog, at aktiver, hvori der er gjort udlæg, sælges hurtigst, se afsnit 4.2.

Hvis det er muligt, bør udsættelse finde sted, senest fire uger efter at fogedmyndigheden har modtaget de nødvendige dokumenter.

Sager om tvangsfuldbyrdelse ifølge forældreloven

En afgørelse om tvangsfuldbyrdelse træder i kraft omgående, medmindre andet er angivet. Den gælder, indtil der træffes en anden afgørelse. Det fremgår normalt af en afgørelse om bødestraf, at der skal træffes foranstaltninger inden for et bestemt tidsrum, f.eks. at barnet skal afleveres til sagsøger. En afgørelse om

tvangsfuldbyrdelse i forbindelse med samvær angiver normalt, hvornår samvær kan finde sted.

En afgørelse om tvangsfuldbyrdelse er ikke til hinder for, at en ny begæring kan behandles.

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

Sager om tvangsfuldbyrdelse ifølge loven om tvangsfuldbyrdelse

Fogedmyndighedens afgørelser kan normalt appelleres. Appellen sendes til fogedmyndigheden, som videresender den til byretten.

Den person, som afgørelsen vedrører, kan appellere fogedmyndighedens afgørelse, hvis den går imod den pågældende. Der er ingen tidsfrist for appel af afgørelser om udlæg i løn. Afgørelser om udlæg i andre aktiver kan appelleres indtil tre uger efter, at de er forkyndt. Der er ingen tidsfrist for tredjemands appel af udlæg.

Distriktsdomstolen kan beslutte, at der ikke skal træffes fuldbyrdelsesforanstaltninger for indeværende (såkaldt inhibition) eller, hvis særlige grunde taler for det, at en allerede truffen foranstaltning skal tilbagekaldes.

Sager om tvangsfuldbyrdelse ifølge forældreloven

Distriktsdomstolens fuldbyrdelsesafgørelse kan indbringes for en appeldomstol. Appeller skal indgives skriftligt til distriktsdomstolen. Tidsfristen for at indgive en appel er tre uger.

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

Fuldbyrdelsesloven indeholder bestemmelser, der begrænser muligheden for fuldbyrdelse, f.eks. for at beskytte skyldner. Skyldner kan i begrænset omfang hindre tvangsfuldbyrdelse ved at gøre indsigelse mod den, f.eks. fordi den er blevet forældet. De mest almindelige former for hindringer for fuldbyrdelse er, at en del af ejendommen og nogle aktiver udelukkes fra udlæg af hensyn til skyldners behov. Udlæg i materielle goder kan f.eks. udelukke det, der kaldes et "beneficium" ("aktiver, der ikke kan gøres til genstand for udlæg"), såsom penge, som skyldneren har brug for til sit umiddelbare underhold. Ved udlæg i løn kan der ikke gøres udlæg i en bestemt del af lønnen svarende til almindelige leveomkostninger og skyldners boligudgifter.

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.

■ Sidste opdatering: 12/02/2026

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.